

cvičenci trénink oblečení do úborů a výstroje, které by měli na sobě v reálné situaci /jde tedy o uniformu, služební opasek, zbraň, služební boty či holinky, apod. / . Dále je jednomu vybranému studentovi sdělen scénář - tj. role v situaci, se kterou se mohou setkat v souvislosti se svým běžným služebním přidělením /např. pouliční patrola, vyšetřování trestného činu, speciální operace či nasazení k udržení pořádku při pouličních bouřích atp. / . Pak je "podezřelá osoba" /na počátku tuto roli zastává instruktor/ vyzbrojen gumovou atrapou nože, kterou si ukryje v kapse, zastrčí za pás anebo na nějakém jiném místě, jež umožní rychlé vytasení / použití této zbraně.

Když hra podle scénáře začíná, přistupuje žák k "podezřelému" typickým způsobem, snažícím se minimalizovat event. rizika. Dodržuje tedy postup, jenž je obvyklý pro přiblížení k podezřelé osobě pro úvar, v němž dotyčný slouží. V souladu se scénářem mají klást svému "podezřelému" protějšku otázky, event. ho prošacovat zda není ozbrojen anebo se i pokoušet o jeho zadrženi / zatčení.

Když tedy se žák přiblíží ke svému "podezřelému" na vzdálenost obvyklou pro zahájení výslechu /tj. něco mezi 1 až 2 metry/, provede "podezřelý" útok - v plně rychlosti a s plným kontaktem. Samozřejmě byl žák při seznámení se scénářem instruován, že pokud by na něho protivník zaútočil, může podle svého vlastního rozhodnutí a vývoje situace podniknout cokoli by považoval za nejlepší k tomu, aby útok na svou osobu přežil: smí tedy útočnicka kopnout, udeřit, snažit se ho srazit na zem anebo může použít vlastní zbraň /tj. neškodnou - tréninkovou zbraň/ anebo může, pokud to považuje za jedinou možnost, i ustoupit a snažit se útočnickovi uniknout.

Zkušenost ukázala, že když k takovému útoku "podezřelého" dojde, pak během maximálně 3 vteřin od začátku akce je v 95 % případů žák /bezpečnostní orgán nožem zasažen tak, že je "zraněn vážně" anebo dokonce "smrtelně", tedy v době, kdy ještě ani neměli čas vytasit svou vlastní zbraň. I když ti žáci, kteří jež mají absolvován určitý výcvik v nějakém sportovním bojovém umění, dokáží útočnickovi vzdorovat asi o 1 až 2 vteřiny déle, statisticky ani oni nemají o mnoho větší naději "přežít" útok nožem bez vážné újmy. A tyto poznatky platily téměř stejně, bez ohledu nato zda "útočnickem" byl instruktor anebo jenom jiný posluchač kurzu.

Po několika demonstracích, kdy jeden žák po druhém je "zapíchnut" či "pofezán" /a to přesto, že již věděli, že k útoku dojde/, si žáci plně uvědomí, jak opravdu smrtelně nebezpečné jsou útoky nožem při pozici v poměrně blízkosti. Už nikdo se neposmívá, jak snad bylo lze zaslechnout před ukázkami poznámky typu "... neplet se tu se svým nožkem, když jsem ozbrojen střelnou zbraní". Všichni si uvědomí, že na krátkou vzdálenost je nůž opravdu téměř nepřekonatelnou zbraní, je-li užit proti soupeři, který není na obrany speciálně cvičen.

Opravdu otevřené oči

Po prvních 10 minutách trvání kurzu tedy všichni studenti již uznávají, že "se jim skutečně otevřely oči" a tudíž si jsou vědomi, že naučení možné obrany proti útoku nožem znamená naučit se, jak si případně zachránit život. Jakmile mohl žák skutečně "ochutnat", jak takový útok nožem vypadá /opravdový útok

nožem trvá chvíle vytasení nože z úkrytu v průměru maximálně 5 vteřin/, vymění si role a nadále instruktor přebírá roli "oběti" tohoto vražedného útoku, aby předvedl, že opravdu i v této situaci existuje možnost, jak si zajistit přežití.

Instruktor si náhodně vybere ze žáků /nejlépe toho nejsilnějšího nebo nejagresivnějšího z celé skupiny, aby tím lépe potvrdil účinnost své protiakce/ a vyzve ho, aby na něj provedl útok nožem jakýmkoli způsobem bude chtít, že však je nutné, aby byl útok proveden v maximální rychlosti a jako plně kontaktní akce. Já sám ve svých kurzech svým žákům přitom říkám: "Udělej, co budeš chtít, co se ti bude zdát nejlepší. Prostě se mne pokus zabít, jako by to bylo zcela skutečné." Toto je pro mne výhodné, protože se demonstrátor chce předvést před ostatními členy kurzu - samozřejmě každý žák touží prokázat svým učitelům, že nejsou tak chytří, či zruční, jak si myslí. A tento postup při výuce nás přivádí k jednomu důležitému bodu. Jen opravdu málokterý učitel tradičních bojových umění by zvolil tento přístup, protože je příliš nevypočitatelný a dává žákovi možnost instruktora atakovat trvale, dokud ho nepřemůže nebo není sám poražen. Jak jsem si všiml během své 25leté zkušnosti v řadě stylů civilních bojových umění, většina učitelů v podobné situaci říká svým žákům zhruba toto: "Zaútoč na mne z této /nebo z jiné/ strany...". Pochopitelně možnost překonání instruktorovy obrany proti útoku se podstatně snižuje tím, že předem ví, odkud a jaký druh útoku bude proveden. Navíc si žákovi instrukce, aby se na mne vrhl jako nějaký zdrogovaný násilník či vysoce motivovaný terorista, toužící mne prošpikovat jak pečeni - to již samo o sobě podstatně omezuje eventuelní účinnost naučených tradičních obranných technik proti útoku nožem. Poněchání plně volnosti svému žáku nebo tréninkovému partneru ve zvolené formě a provedení útoku - to je vlastní podstata tréninku založeného na realitě. U napadeného to pak evokuje reflexy a reakce, které odpovídají reakcím vyprovokovaným skutečným bojem.

Ale zpět k našemu cvičení. Po předchozím důkazu vysoké účinnosti útoku s nožem jsou pak žáci překvapeni, když instruktor svou vhodnou protiakcí dokáže "přežít" zdánlivě dokonalý útok žákův. A ještě více účastníky kurzu překvapí, že již po tomto jednodenním instruktážním kurzu dokáží i oni sami "přežít" cvičné útoky svých partnerů až z 50 %, u některých zvláště schopných pak i více. Obsah následujících odstavců vám objasní "taje" vyučování při tomto kurzu a tím vám i pomůže podstatně zvýšit vaši naději na příznivý výsledek střetu, kde budete napadeni nožem na krátkou vzdálenost.

Základ: využití lidských instinktů

Způsob, jakým většina civilních instruktorů bojových umění učí sebeobraně techniky je v rozporu s přirozenými instinkty člověka.

Dám vám otázku. Kdyby někdo, jenž stojí nedaleko, mrštil po vás vši silou pivní láhev, co byste instinktivně udělali? Zvedli byste okamžitě ruce tak, abyste mohli blokovat, odrazit letící předmět. A kdyby útočník současně s hozením láhve učinil krok blíže k vám, snažili byste se rovněž učinit krok zpět anebo stranou při současně ochraně svými rukama proti letící lahvi.